

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ ΤΟ 2015

Σύμφωνα με έρευνα της οργάνωσης *Global Witness* 185 άνθρωποι έχασαν πέρσι τη ζωή τους εξαιτίας δράσεων περιβαλλοντικού ακτιβισμού. Ο αριθμός αυτός διπλασιάστηκε σε σχέση με το 2014.

Τρεις νεκροί ακτιβιστές ανά εβδομάδα ήταν ο τραγικός απολογισμός των θυμάτων που έχασαν τη ζωή τους το 2015 σε διάφορες γωνιές του πλανήτη προσπαθώντας να ανακόψουν την επέλαση της βαριάς βιομηχανίας σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος. Συνολικά 185 ακτιβιστές βρήκαν τραγικό θάνατο την περασμένη χρονιά σύμφωνα με τη νέα, αποκαλυπτική έρευνα της διεθνούς ΜΚΟ *Global Witness* που δόθηκε σήμερα στη δημοσιότητα.

Ο αριθμός αυτός σημείωσε αύξηση της τάξεως του 59% σε σχέση με το 2014, γεγονός που προκαλεί έντονο προβληματισμό σε διεθνείς περιβαλλοντικές και ανθρωπιστικές οργανώσεις. Σύμφωνα με την έρευνα οι χώρες, στις οποίες καταγράφονται οι περισσότεροι θάνατοι ακτιβιστών, είναι η Βραζιλία, οι Φιλιππίνες και η Κολομβία, με 50, 33 και 26 θανάτους αντιστοίχως. Σύμφωνα με τον Μπίλι Κάιτ που συμμετείχε στην έρευνα της *Global Witness* η αύξηση των θανάτων οφείλεται στην αύξηση της ζήτησης πρώτων υλών παγκοσμίως. Οι τιμές των πρώτων υλών σημειώνουν τα τελευταία χρόνια μεγάλη πτώση κι έτσι πολλές μεγάλες εταιρείες επιδίδονται σε αναζήτηση σπάνιων πρώτων υλών ακόμη και στις πλέον απροσπέλαστες γωνιές του πλανήτη. Όπως σημειώνει ο Κάιτ, στο πλευρό τους έχουν πολλές εθνικές κυβερνήσεις. «Ολοένα περισσότερα πρότζεκτ εξόρυξης ορυκτού πλούτου ξεκινούν σε

περιοχές που μέχρι πρότινος αποτελούσαν παρθένο έδαφος και κατοικούνταν μόνο από αυτόχθονες», εξηγεί ο Κάιτ.

Από τα δάση του Αμαζονίου στα ορυχεία των Φιλιππινών

Περιζήτητη η ξυλεία των τροπικών δασών του Αμαζονίου από εγκληματικές οργανώσεις

Στη Βραζιλία οι περισσότεροι θάνατοι ακτιβιστών καταγράφονται σε απομακρυσμένες περιοχές στις παρυφές τροπικών δασών του Αμαζονίου. Παρά το ότι η βραζιλιάνικη νομοθεσία απαγορεύει την υλοτομία στα τροπικά δάση, μεγάλες εταιρείες προσλαμβάνουν ολόκληρες εγκληματικές οργανώσεις προκειμένου να εκφοβίσουν ιθαγενείς με απώτερο στόχο την παράνομη απαλλοτρίωση των ιδιοκτησιών τους. Σύμφωνα μάλιστα με στοιχεία της βρετανικής Chatam House, το ένα τρίτο της παγκόσμιας ξυλείας που διακινείται παράνομα στον πλανήτη προέρχεται από τη Βραζιλία. Όσοι από τους ντόπιους αντιστέκονται στις παράνομες πρακτικές έρχονται αντιμέτωποι με σκληρή βία, ακόμη και με τον θάνατο. Ένα από τα πιο γνωστά θύματα ήταν πέρσι ο βραζιλιάνος ακτιβιστής Ραϊμόντο ντος Σάντος Ροντρίγκες, ο οποίος απήχθη και δολοφονήθηκε από μέλη εγκληματικής οργάνωσης στο Μαρανιάο, επειδή τασσόταν κατά επενδυτικών σχεδίων σε προστατευόμενη περιοχή του Αμαζονίου.

Στις Φιλιππίνες από την άλλη πλευρά, οι περισσότεροι ακτιβιστές που έπεσαν θύματα βίας είχαν αντιταχθεί σε μεγάλα πρότζεκτ κατασκευής ορυχείων για την εξόρυξη νικελίου και χρωμίου. Η οικονομία της χώρας βασίζεται στην εξόρυξη πρώτων υλών, ενώ ολοένα περισσότεροι παγκόσμιοι κολοσσοί καταφθάνουν στην χώρα για την εκμετάλλευση παρθένων εδαφών. Στις αρχές του 2015 η υπόθεση της εν ψυχρώ μαζικής δολοφονίας 25 ακτιβιστών στο χωριό Λούμαντ των Φιλιππινών πήρε παγκόσμιες διαστάσεις. Μετά το πρωτοφανές στα χρονικά περιστατικό οι 3000 κάτοικοι του χωριού αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους υπό το φόβο νέων δολοφονικών επιθέσεων.

«Ματωμένες» πρώτες ύλες στην ευρωπαϊκή αγορά

Αμφιλεγόμενες πρακτικές και στα ορυχεία των Φιλιππινών

Αυτό πάντως που προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση είναι ότι οι μεγαλύτερες ποσότητες παράνομης ξυλείας και άλλων πρώτων υλών καταφθάνουν, τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην ΕΕ. Ειδικότερα, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία για την υλοτομία, απαγορεύεται η εισαγωγή παράνομης ξυλείας, ωστόσο είναι δύσκολη πολλές φορές η εξακρίβωση των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στις χώρες προέλευσης.

Παρά τις προσπάθειες για την επιβολή μηχανισμών ελέγχου, από το 2003 μέχρι σήμερα έχει σημειωθεί ελάχιστη πρόοδος. «Πρέπει να καλυφθούν τα νομοθετικά κενά και οι χώρες μέλη της ΕΕ πρέπει να μεριμνούν για την τήρηση της νομοθεσίας και την επιβολή κυρώσεων», εκτιμά η Άνκε Σουλμάιστερ ειδική σε θέματα δασικής πολιτικής στη WWF. Από την άλλη, πλευρά τόσο η Global Witness όσο και άλλοι διεθνείς οργανισμοί, απαιτούν να χυθεί άπλετο φως στις υποθέσεις δολοφονίας ακτιβιστών και γι αυτό το λόγο απαιτείται η συνδρομή όχι μόνο των επιμέρους εθνικών κυβερνήσεων αλλά και της διεθνούς κοινότητας.

Ντέιβιντ Κίτινγκ / Δήμητρα Κυρανούδη

Πηγή/φωτογραφίες: dw.com/el